

APOSTOŁ Czyżyński

Czasopismo Parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie - Czyżynach

Nr 19
Październik 2015

*Święty Judo
Tadeuszu*

*wstawiaj się
za nami!*

Czasopismo Parafii
św. Judy Tadeusza
w Krakowie – Czyżynach
ul. Wężyka 6, 31-580 Kraków
tel. 12 647 94 88
parafiaczyzny@gmail.com
www.parafiaczyzny.pl

Redakcja:

ks. Czesław Sandecki
(redaktor naczelny)

Anna Domagała
Ewa Jędras
Piotr Knop
Delfina Kościółek
Halina Kowalska
Dominika Kurek
Renata Socha
Maria Tota

sekretarz redakcji:
Anna Kita

skład i łamanie:
Barbara Turek

Kontakt z redakcją:

- w drugie wtorki miesiąca
o godz. 18.30 w sali na
plebanii (spotkanie redakcji)
▪ tel. 12 647 94 88
- **apostolczyzynski@gmail.com**

Nasza okładka:

- **Figura św. Judy Tadeusza
w prezbiterium kościoła
w Krakowie-Czyżynach**

Drodzy Parafianie!

Październik tradycyjnie jest miesiącem w szczególności poświęconym modlitwie różańcowej. Weźmy znów ufnie do rąk koronkę różańca, odkrywając na nowo tę modlitwę człowieka za człowieka – w świetle Pisma Świętego i w kontekście naszego codziennego życia. W tym numerze „Apostoła” Wanda Biernacik opowiada o Żywym Różańcu w naszej parafii. Ojciec Święty

Jan Paweł II w liście apostolskim o różańcu zachęcał nas: „Drodzy Bracia i Siostry! Modlitwa tak łatwa, a równocześnie tak bogata naprawdę zasługuje, by wspólnota chrześcijańska ponownie ją odkryła”.

W naszej parafii październik to również miesiąc, w którym przeżywamy uroczystość odpustową ku czci św. Judy Tadeusza. Ewa Jędras zastanawia się, dlaczego właśnie ten Apostoł patronuje naszej parafii.

Wspominamy też najważniejsze wydarzenia w naszej parafii – Artur Stanek przypomina święto plonów, a Wiktoria dzieli się przeżyciami z Pielgrzymki Krakowskiej na Jasną Górę.

25 lat Caritas w Polsce to okazja do podsumowania jego działalności. O historii, strukturze i obecnej działalności tej organizacji, niosącej pomoc także w naszej parafii, pisze Karolina Goryl.

Wyjątkowy czas synodu o rodzinie jeszcze raz pozwala nam docenić skarb naszego rodzinnego domu – niezastąpionej szkoły życia. Joanna Jachym zachęca do udziału w rodzinnej Mszy Świętej.

10 października przeżyliśmy niezwykle radosną uroczystość święceń diakonatu naszego Parafianina Dawida Dziedzica ze Zgromadzenia Księżów Pallotynów. Zdjęcia z tej uroczystości można zobaczyć w bieżącym numerze „Apostoła”.

Zapraszam również do lektury innych ciekawych artykułów, zamieszczonych w prezentowanym numerze naszego parafialnego pisma, m.in. artykułu informującego o nadchodzących Światowych Dniach Młodzieży, przybliżającego sylwetkę nowej polskiej błogosławionej – związanej z Krakowem Klary Ludwika Szczęsnej.

Mam nadzieję, że zadania z kącika dla dzieci, przygotowane przez Dominikę Kurek, oraz przepisy Marii Gawęlczyk sprawią naszym Czytelnikom mnóstwo radości i przyjemności.

Wszystkim Parafianom życzę troskliwej opieki Matki Różańcowej i dobrej lektury „Apostoła” w jesienne dni.

ks. proboszcz

W numerze:

Nasz Parafianin Dawid Dziedzic przyjął święcenia diakonatu	3	XXXI Światowe Dni Młodzieży 2016	10	Niedzielną rodzinną Mszą Świętą (godz. 11.30)	17
Święty Juda Tadeusz. Dlaczego ten Patron?	4	Na drodze pielgrzyma. Wspomnienia z Pielgrzymki Krakowskiej na Jasną Górę we Wspólnocie Nowohuckiej	12	Duszpasterstwo Akademickie „Podaj dalej”	17
Śladami naszego Patrona – minikonkurs	5	Nowa polska błogosławiona: Siostra Klara Ludwika Szczęsna	14	Być płatkami w Różu Różańcowej	18
Dożynki ze Świętym Judą Tadeuszem	6	Kącik liturgiczny: gesty	15	Różańcowy szlak	19
Przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej w roku duszpasterskim 2015/2016	9	Rodzina – refleksje na czas październikowego Synodu Biskupów	16	CARITAS – miłość wprowadzona w czyn	20
Przygotowanie do Bierzmowania	9			Czasu coraz mniej	24
				Kącik dla dzieci	25
				Przysmaki na jesień	27

Nasz Parafianin Dawid Dziedzic przyjął święcenia diakonatu

źródło: www.wdsac.pl

Nowo wyświęceni diakoni z ks. bp. Markiem Solarczykiem

Podczas uroczystej Eucharystii sprawowanej w sobotę 10 października 2015 r. o godz. 11.00 w kościele parafialno-seminaryjnym pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny Królowej Apostołów w Ołtarzewie, bp Marek Solarczyk, biskup pomocniczy diecezji warszawsko-praskiej, udzielił święceń w stopniu diakonatu ośmiu pallotyńskim akolitom. Jednym

z nich był **nasz Parafianin Dawid Dziedzic**. Wyświęceni do stanu diakonów to alumni Wyższego Seminarium Duchownego Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego.

W homilii bp Marek Solarczyk podkreślił, że sakrament święceń diakonatu to zobowiązanie do bycia świadkiem służby. *To droga prowadząca do największych Tajemnic* – dodał kaznodzieja.

W uroczystości tej uczestniczyli Rodzice nowego diakona, Rodzina, Przyjaciele i liczna reprezentacja z naszej parafii, z Łęgu, wraz z księdzem proboszczem.

Nowo wyświęconemu diakonowi Dawidowi życzymy obfitości Bożych łask w drodze do kapłaństwa, ciesząc się, że Jego kapłańskie prymicje będziemy przeżywać w naszej parafii w maju 2016 r.

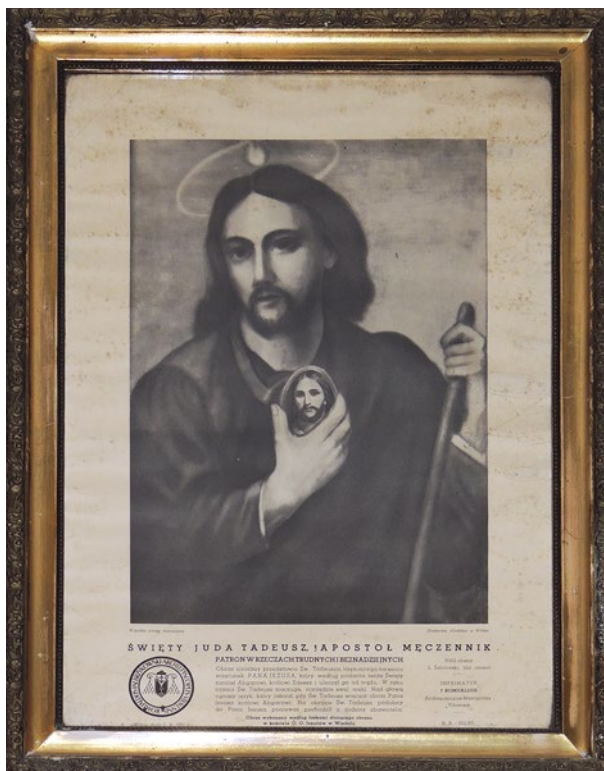
Święty Juda Tadeusz

Dlaczego ten Patron?

Jego podwójne imię oznacza „godny czci” (Juda) i „odważny” (Tadeusz). Był bratem apostoła Jakuba Młodszego, nazywany także „bratem Pańskim” ze względu na swe pokrewieństwo z Jezusem. Nieustrudzony głosiciel Chrystusa Pana, męczennik za wiarę. Dlaczego zatem wybór patrona dla czyżyńskiej wspólnoty padł właśnie na Niego? Myślę, że odpowiedź na to pytanie leży już w samym imieniu, nadto znakomicie ilustrują ją dzieje naszej parafii i współczesne potrzeby. Proste uzasadnienie wyraził pierwszy proboszcz, śp. ks. kanonik Józef Zastawniak, w dniu poświęcenia placu pod budowę kościoła w Czyżynach:

Ponieważ to patron od spraw trudnych

Św. Juda Tadeusz od niepamiętnych czasów jest uważany przez wierzących za orędownika w sprawach – po ludzku sądząc – beznadziejnych. Bo jak inaczej można nazwać budowę kościoła w podkrakowskiej wsi lat trzydziestych XX wieku, gdy tylu wiernych cierpiało niedostatek, a sam pomysł, także z innych powodów, spotkał się z oporem znacznej części mieszkańców? Jednak Opatrzność

Obraz św. Judy Tadeusza z zakrystii kościoła w Czyżynach

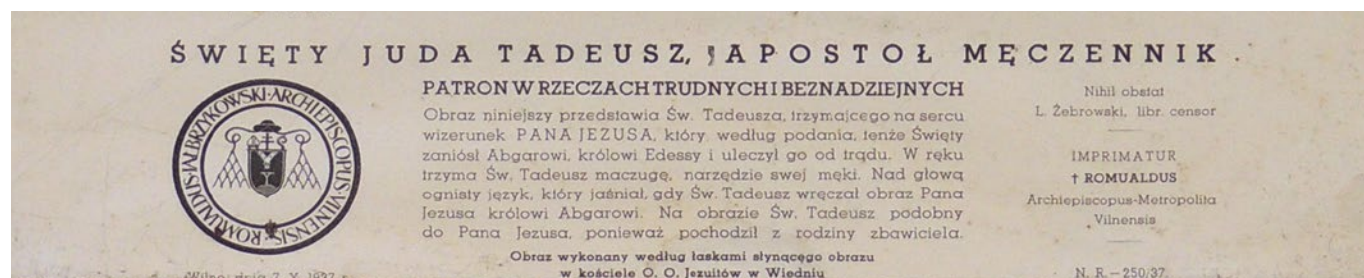
dała Czyżynom proboszcza, który potrafił udźwignąć ten ciężar. Na patrona dla nowego kościoła wybrał Świętego Tadeusza i choć inwestycja początkowo budziła sprzeciw, ze skromnych zasobów udało się wybudować świątynię w ciągu zaledwie trzech lat. A jak wytłumaczyć jeszcze późniejszy rozwój parafii, powodzenie licznych przedsięwzięć ekonomicznych i duszpasterskich, mimo niechęci władz komunistycznych, trudnego sąsiedztwa Nowej Huty – w założeniu „miasta bez Boga”

oraz braku jakiegokolwiek wsparcia ze strony państwa? Poznając tę historię, nie mamy wątpliwości, że Ktoś czuwał nad tym, by czyżyńska wspólnota zawsze miała dobrych duszpasterzy, nie szczędzących dla niej czasu, ofiarności i serca, oraz liczne grono chętnych i oddanych parafian. Jak wspominał niedawno ks. Jan Franczak, jeden z najbardziej lubianych czyżyńskich kapłanów: *Dbał o to nasz patron – św. Juda Tadeusz, najwierniejszy Orędownik w sprawach szczególnie trudnych, i swe zadanie spełnił. Nawet wówczas, gdy dezaprobatą organów państwowych dla działalności duszpasterskiej była wyjątkowo dotkliwa, zaangażowanie ludzi w kościele nie słabło,*

dzięki czemu powstało wiele inicjatyw i utworzyły się grupy parafialne, z których dziedzictwa czerpiemy do dziś: Wspólnota Oazowa, Zespół Charytatywny, Duszpasterstwo Akademickie i inne.

Patron na te czasy

We współczesnym pędzie życia codziennego tęsknimy za tym, co jest prawdziwe, co ma szansę pozostać niezmiennie wśród wciąż zmieniającej się wokół nas rzeczywistości. Wielu spośród mieszkańców

„Święty Juda Tadeusz Apostoł Męczennik” – fragment obrazu z zakrystii kościoła w Czyżynach

Modlitwa do św. Judy Tadeusza

Święty Judo Tadeuszu, spokrewniony z Jezusem Chrystusem i Matką Najświętszą, wybrany do godności apostoelskiej, przez te przywileje i przez chwałę Twoją, jaką otrzymałeś za trudy apostoelskie i męczeństwa, prosimy Cię, uproś nam u Boga łaski, których każdy z nas gorąco pragnie i oczekuje.

Tobie Bóg oddał w opiekę wszystkich pozostających w beznadziejnym położeniu, abyś im przez swe orędownictwo przychodził z pomocą. Wejrzyj przeto na każdego z nas, uproś nam zmiłowanie Boże, spraw, abyśmy zostali wysłuchani i wielbili nieskończone Miłosierdzie Boże. Amen.

dawnej wsi Czyżyny nie może w dzisiejszym otoczeniu ruchliwych ulic i wysokich bloków rozpoznać tej okolicy. Strażnikiem wartości, który pozostał taki jaki był, jest kościół pod wezwaniem św. Judy Tadeusza. Konieczne remonty, rozbudowa, odnowiły i uświetniły co prawda jego wizerunek, może nieco postarzały się mieszkańcy parafii, powstały nowe osiedla, a wraz z nimi pojawiło się mnóstwo nowych twarzy, lecz duch jest ciągle ten sam. Dzisiaj formalnie nikt nikomu niczego nie narzuca, a my nadal potrzebujemy opieki tego Patrona. Zwłaszcza teraz, kiedy aktualne problemy często przypominają tamte sprzed lat, tylko że niejednokrotnie zdają

się nas przerastać: bieda, choroby, niezaradność życiowa... Nasze pokolenie, które żyje wśród ogólnie panującej mody na konsumpcjonizm, wieczną młodość i wygodę, nie zawsze umie sobie z tym wszystkim poradzić. Wtedy jest Juda Tadeusz – od spraw trudnych i beznadziejnych.

Kult Patrona

Świątynia w Czyżynach to Jego miejsce, tutaj jest otaczany czcią. Wiedzą o tym także ci, którzy przyjeżdżają z daleka, by Mu powierzyć swoje kłopoty, obawy czy smutek. Składają swoje podziękowania i prośby w kościele lub za pośrednictwem uruchomionej na

parafialnej stronie internetowej „Skrzynki intencji”. Ta „lista spraw” bywa naprawdę długa, nierzadko liczy kilkadziesiąt stron – tak mocny jest nasz Święty Apostoł! 28. dnia każdego miesiąca, przez Jego wstawiennictwo, modlitwę różańcową w tych intencjach ofiarowuje parafialna grupa Akcji Katolickiej. Posługują oni także do Mszy św. sprawowanej w tym dniu wraz z Nowenną do św. Judy Tadeusza i uczczeniem relikwii. Nie ma jednak bardziej uroczystego święta dla naszego Patrona nad Odpust obchodzony co roku 28 października. Czas, który wlewa w serca nadzieję, wywołuje uśmiech, wyzwala życzliwość niezależnie od aury, trudów i tempa życia, płynąc prosto z wiary...

Ewa Jędras

Śladami naszego Patrona – minikonkurs

W Krakowie św. Juda Tadeusz odbiera cześć nie tylko w naszym kościele. Prosimy o podanie dwóch innych kościołów krakowskich, w których znajdują się wizerunki naszego Patrona.

Odpowiedzi opatrzone dopiskiem „**Konkurs**” prosimy kierować na adres parafii lub zostawiać w zakrystii. Prosimy o podanie imienia i nazwiska. Udział w konkursie oznacza zgodę na opublikowanie danych osobowych Zwycięzcy w kolejnym numerze „Apostoła Czyżyńskiego”.

Termin składania lub nadsyłania odpowiedzi upływa 15 listopada 2015 roku. Wśród autorów poprawnych odpowiedzi rozlosujemy nagrody książkowe.

Dożynki ze Świętym Judą Tadeuszem

Niedziela, 13 września 2015 r.

Kolejny już raz, w niedzielę 13 września 2015 r. odbyły się dożynki w Łęgu. Organizatorami byli: Stowarzyszenie Kulturalno-Oświatowe „Łęg”, parafia św. Judy Tadeusza, Rada i Zarząd Dzielnicy XIV oraz Ośrodek Kultury Kraków-Nowa Huta.

Tradycyjnie, święto rozpoczęło się od uformowania korowodu przy figurce Niepokalanej Marii Panny w centrum Łęgu. Z przodu jechali wierzchem na koniach jeźdźcy, za nimi bryczka, w której siedzieli „Gospodarze” dożynek: Małgorzata Franczyk i Bogdan Gawęlczyk. Całość zamykał wóz wypełniony liczną grupą gości, wśród których nie zabrakło dzieci. Na wozie umieszczono również piękny wieniec dożynkowy wykonany przez Marię Gawęlczyk. Prawie wszyscy ubrani byli w stroje krakowskie.

Najważniejszą częścią dożynek była oczywiście Msza Święta, która została odprawiona w naszym

kościółce parafialnym pod wezwaniem św. Judy Tadeusza. Mszę św. celebrował ks. proboszcz Czesław Sandeck. Podczas Mszy św. dziękowaliśmy Panu Bogu za dar tego rocznych plonów.

W tym miejscu musimy sobie uświadomić sens słowa „plony”. Łęg, Czyżyny, cała nasza parafia nie jest już terenem rolniczym. Na palcach jednej ręki można by wyliczyć rolników w naszej okolicy. Chodzi o coś innego. Mianowicie „plony” to też efekt naszej codziennej

żmudnej pracy, w różnych zawodach i na różnych stanowiskach. Końcowym skutkiem tej pracy zawsze jest jednak **CHLEB**, którego niczym nie można zastąpić w naszym codziennym życiu. Właśnie za ten chleb dziękowaliśmy Panu Bogu.

Po Mszy św. cały korowód i licznie zgromadzeni goście udali się do Łęgu, gdzie miała miejsce zabawa. Dla dzieci przygotowano mini park rozrywki. Nie zabrakło występów dzieci z przedszkola, szkół i Zespołu Pieśni i Tańca Nowa Huta. Było wesoło i gwarno.

Hasłem przewodnim umieszczonym nad sceną były słowa: **Dożynki ze Świętym Judą Tadeuszem**. Hasło to dowodzi, że dożynki w Łęgu stały się świętem całej naszej parafii. Zabawy trwały do wieczora, nie zabrakło dużej liczby gości z daleka i bliska. Dzięki łasce Pana Boga pogoda również była wspaniała.

Artur Stanek

Więcej zdjęć można obejrzeć w galerii na stronie internetowej parafii (www.parafiaczyzny.pl)

Przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej w roku duszpasterskim 2015/2016

W ramach przygotowania do Pierwszej Komunii Świętej zapraszamy dzieci wraz z rodzicami na Msze Święte w trzeciej niedziele miesiąca o godz. 15.00. Po każdej Mszy św. odbywać się będzie spotkanie, na nim sprawy organizacyjne, wspólna modlitwa bądź konferencja. Szczegółowy harmonogram spotkań znajduje się na stronie internetowej naszej parafii.

W tym roku duszpasterskim Pierwsza Komunia Święta odbędzie się 15 maja 2016 r.: o godz. 10.00 dla dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 156, o godz. 11.30 dla dzieci, które mieszkają na terenie naszej

parafii, a uczęszczają do innych szkół. Tak jak w zeszłym roku, w dzień Pierwszej Komunii Świętej po południu nie będzie dodatkowego spotkania w kościele.

Gorąco zachęcam rodziców dzieci pierwszokomunijnych do wypełnienia internetowego formularza zgłoszeniowego:

<https://goo.gl/lj8ABG>

Pomoże nam to przekazywać na bieżąco ważne informacje dotyczące naszych spotkań i przygotowania.

ks. Michał Paruch
xparuch@gmail.com

foto. Piotr Malec

Przygotowanie do Bierzmowania 2015/2016

Po ukończeniu nauki religii w szkole podstawowej i rozpoczęciu gimnazjum należy zgłosić się w parafii zamieszkania, aby rozpocząć przygotowanie do przyjęcia sakramentu Bierzmowania. Przygotowanie to rozłożone jest na trzy lata (trzy etapy), w których kandydaci uczestniczą w nabożeństwach liturgicznych oraz w spotkaniach formacyjnych w ciągu roku szkolnego od września do czerwca.

Na poziomie etapu I i II (klasa I, II gimnazjum) odbywa się jedno spotkanie w miesiącu (trzeci tydzień miesiąca), a na etapie III są dwa spotkania w miesiącu (drugi i czwarty tydzień miesiąca). Po ukończeniu etapu I i II kandydaci co roku zgłaszają się do zapisu na kolejny etap. Ukończenie etapu potwierdzone jest wpisem do indeksu nauki religii, który uczniowie otrzymują po ukończeniu VI klasy szkoły podstawowej.

W obecnym roku młodzież może uczestniczyć w spotkaniach poszczególnych grup formacyjnych według następującego porządku:

Etap I: 3. poniedziałek miesiąca, godz. 16.00
3. poniedziałek miesiąca, godz. 17.00
3. środa miesiąca, godz. 19.00

Etap II: 3. poniedziałek miesiąca, godz. 19.00
3. piątek miesiąca, godz. 16.30

Etap III: 2. i 4. poniedziałek miesiąca, godz. 17.00
2. i 4. poniedziałek miesiąca, godz. 19.00

Wszystkim kandydatom przygotowującym się w naszej parafii do otrzymania pełni łask Ducha Świętego, duszpasterze życzą umocnienia i wzrostu wiary.

ks. Tadeusz Pawlica

foto. Dnabor_01

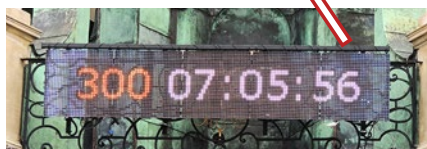
XXXI Światowe Dni Młodzieży 2016

Drodzy młodzi, w Chrystusie znajduje się więc wypełnienie waszych marzeń o dobru i szczęściu. Tylko On może zaspokoić wasze oczekiwania, tak często zawiedzione fałszywymi obietnicami świata.

Orędzie Papieża Franciszka na XXX Światowy Dzień Młodzieży

Przygotowania do Światowych Dni Młodzieży 2016 rozpoczęły się już w 2013 roku, kiedy to papież Franciszek, stojąc przy ołtarzu na plaży w Rio de Janeiro, ogłosił, że kolejna edycja tego wielkiego wydarzenia będzie miała miejsce właśnie u nas, w Krakowie. Jak to szybko zleciało! Przez cały ten czas modliliśmy się, trwaliśmy na adoracji, organizowaliśmy akcje, zbiórki pieniężne na „bilet dla brata” – była to nasza droga przygotowania do owocnego przeżycia wydarzeń, które będą miały miejsce już za 9 miesięcy!

Upływający czas uświadamia nam zegar, który można podziwiać nad głównym wejściem Kościoła Mariackiego na Rynku Głównym w Krakowie. Odlicza on dni i godziny do oficjalnego rozpoczęcia ŚDM 2016. Zgłoszeń dokonało już aż 360 tysięcy osób ze 120 krajów!

Światowe Dni Młodzieży Kraków 2016

Termin: 26-31 lipca 2016

Temat: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5,7)

Patroni: Święta Siostra Faustyna
Święty Jan Paweł II

Symbolika:

symbol Krzyża
uosabiający Chrystusa

plomień miłosierdzia nawiązujący do
obrazu Jezusa Miłosiernego;
symbol łaski oczyszczającej
i rozpalającej młodzież

młodzież;
Kraków – miejsce spotkania z papieżem
i centrum kultu Miłosierdzia Bożego
na świecie

kontur granic Polski jako ojczyzny
inicjatora Światowych Dni Młodzieży
– Jana Pawła II

Program:

PROGRAM ŚDM KRAKÓW 2016						
	PONIEDZIAŁEK 25.07	WTOREK 26.07	ŚRODA 27.07	CZWARTEK 28.07	PIĄTEK 29.07	SOBOTA 30.07
RANO	PRZYJAZD		KATECHEZY Z BISKUPAMI, KATECHEZA W DRODZE			MSZA POŚLANIA
POŁUDNIE	PRZYJAZD		CENTRUM POWOŁANIOWE, FESTIWAL MŁODYCH			PIELGRZYMKĄ NA MIEJSCE CZUWANIA
WIECZÓR	PRZYJAZD	MSZA ŚW. CEREMONIA OTWARCIA	FESTIWAL MŁODYCH	POWITANIE OJCA ŚWIĘTEGO	DROGA KRZYŻOWA	CZUWANIE Z OJCEM ŚWIĘTYM
						SPOTKANIE WOLONTARIUSZY Z PAPIEŻEM

Więcej informacji pojawi się w kolejnych numerach „Apostoła”.

Cóż takiego skłania wolontariusza do poświęcenia swego życia dla innych? Przede wszystkim naturalny odruch serca, który przynagla każdego człowieka do pomocy drugiemu – swemu bliźniemu. (...) Wolontariusz, gdy bezinteresownie może dać innym coś z siebie, doświadcza radości, która przewyższa to, czego dokonał.

Jan Paweł II, *Miłość najwspanialszą formą ewangelizacji*

Zaangażuj się!

Światowe Dni Młodzieży nie odbędą się bez wolontariuszy. Jeśli lubisz podejmować wyzwania, odczuwasz radość i spełnienie pomagając innym ludziom, a przede wszystkim chcesz być narzędziem w Bożych rękach – czekamy właśnie na Ciebie!

Jedynym warunkiem, aby zostać wolontariuszem podczas Światowych Dni Młodzieży 2016 jest ukończenie 18 roku życia (najpóźniej do czerwca 2016 roku). Zapisy prowadzone są na stronie internetowej www.krakow2016.com w zakładce **Dołącz** → **Zostań wolontariuszem**, poprzez specjalny formularz zgłoszeniowy.

Również Komitet Parafialny Światowych Dni Młodzieży zaprasza do pomocy w organizacji tego wydarzenia. W naszej parafii także przyjmujemy pielgrzymów, dlatego bardzo gorąco zapraszamy młodzież, ale i każdego członka naszej wspólnoty parafialnej, aby zaangażował się w to piękne dzieło.

Potrzebujemy osób do:

- zakwaterowania
- wyżywienia
- transportu

oraz

- tłumaczy
- przewodników
- i innych wolontariuszy.

Dla każdego znajdziemy zadanie, poprzez które będzie mógł wyrazić siebie.

Wszelkie pytania oraz zgłoszenia prosimy kierować przez naszą parafialną stronę internetową www.parafiaczyzny.pl, gdzie w zakładce „ŚDM 2016” znajdziecie formularz oraz mail do Przewodniczącego Komitetu Parafialnego.

Pomóż nam sprawić, aby to wydarzenie zostało w pamięci młodych ludzi z całego świata na zawsze i aby nic nie przeszkodziło nam w odkrywaniu Boga w drugim człowieku!

Idźcie, bez obawy, aby służyć.

Papież Franciszek

Zachęcamy do dalszej modlitwy w intencji Światowych Dni Młodzieży, a także do brania udziału w inicjatywach organizowanych przez Komitet oraz Oazę. O akcjach będziemy informować na bieżąco w ogłoszeniach parafialnych.

Maria Jachym

MODLITWA

ŚDM KRAKÓW 2016

„Boże, Ojcze miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka”.
Zawierzamy Ci szczególnie ludzi młodych
ze wszystkich narodów, ludów i języków.
Prowadź ich bezpiecznie po zawitych ścieżkach
współczesnego świata
i daj im łaskę owocnego przeżycia
Światowych Dni Młodzieży w Krakowie.

Ojcze niebieski,
uczyn nas świadkami Twego miłosierdzia.
Naucz nieść wiarę wątpięcym,
nadzieję zrezygnowanym,
miłość oziębłym,
przebaczenie winnym
i radość smutnym.
Niech iskra miłosiernej miłości,
którą w nas zapaliłeś,
stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca
i odnawiającym oblicze ziemi.

Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami
Święty Janie Pawle II, módl się za nami
Święta Siostró Faustyno, módl się za nami

Na drodze pielgrzyma

Wspomnienia z Pielgrzymki Krakowskiej na Jasną Górę we Wspólnocie Nowohuckiej

W 2014 roku wyruszyłam pierwszy raz na Pieszą Pielgrzymkę Krakowską na Jasną Górę. Dlaczego? Za sprawą muzyki. Tak! Gitara „zaprowadziła” mnie na Jasną Górę. Jak to się stało? Ksiądz z jednej z nowohuckich parafii zapytał, czy mogłabym iść z jego grupą jako „muzyczna”. Nie zastanawiałam się długo. Pomyślałam, że to będzie przygoda... Taka podróż w nieznaną. Rodzice mówili: „Po co idziesz? To tak daleko. I tak nie dojdiesz”. Babcia martwiła się, że dostanę udaru od słońca.

Spakowałam się i rano 6 sierpnia zjawiłam się na Wawelu. I dopiero wtedy przyszły pytania: Po co? A jeśli nikogo nie poznam? Będę szła sama przez 6 dni? Gdzie będę spać? Co będę jeść? Miałam wielki mętlik w głowie. Już na pierwszym odcinku poznałam nowych ludzi, ale mimo wszystko czułam, że tam nie pasuję. Idąc w czasie konferencji, myślałam nad tym, jak tym wszystkim ludziom się chce? Przecież jest tyle fajnych rzeczy, które można robić podczas urlopu! Myśli nie dały spokoju...

W końcu przyszedł czas na noclegi. Przeżyłam szok! Do tej pory nie myślałam, że ludzie są tak dobrzy i tak ufni. Przyjęli nas do swojego domu na noc, udostępnili łazienkę, poczęstowali ciepłą herbatą, kolacją... Przede wszystkim rozmawiali z nami, próbując nas poznać i byli szczęśliwi, że u nich nocujemy. Z każdym kilometrem coś się we mnie zmieniało. Nie byłam zdenerwowana, że gitara nie łączy się z tubą, nie odczuwałam gniewu względem Brata lub Siostry, którzy wchodzili mi pod nogi. Do wszystkich się uśmiechałam pomimo wielkiego zmęczenia. Sama nie rozumiałam, co się dzieje... Aż nastąpiła ta chwila. Po ostatnim postoju 7 sierpnia zostało nam parę kilometrów do noclegu w Wolbromiu, gdzie miał być Wieczór Uwielbienia Jezusa w Najświętszym Sakramencie i okazja do spowiedzi... Wychodząc z postoju, zauważyliśmy nadciągające ciemne chmury. Na początku nikt się tym nie przejął, więc ja też pomyślałam: „Spoko, damy radę”. Zaczęło padać. Później jeszcze bardziej, a ja

miałam tylko pelerynkę, pod którą chowałam gitarę. Zaczął padać grad. Nie wiedziałam, co się dzieje, nic nie widziałam. Odczuwałam tylko strach i fizyczny ból spowodowany mocno uderzającymi kulami gradu. Tak strasznie chciało mi się płakać, marzyłam, by wrócić do domu i oglądać ulewę zza okna. Kiedy dotarliśmy na kwaterę, burza się skończyła. A my przebraliśmy się w suche rzeczy i poszliśmy na uwielbienie... Podeszłam do konfesonatu. W pewnym momencie usłyszałam, że to **nie przypadek**, że tu jestem i że Bóg **cieszy się** tym faktem!!! Rozumiesz, Bracie? Siostro? To takie mocne! Pierwszy raz w życiu UWIERZYŁAM, że właśnie w tej chwili tam mam być, że Ktoś to zaplanował! Kolejne dni były inne od wcześniejszych. Teraz wiedziałam, że nie idę, bo ksiądz potrzebował „muzycznej”, ale idę, bo ja tego potrzebowałam. U bram Matki upadłam i czułam, że „wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4,13) – te słowa się wypełniły! Wiedziałam, że to nie jest moja zasługa, że On niósł mnie na swoich

Pielgrzymi z Członu Nowohuckiego XXXV Pieszej Pielgrzymki Krakowskiej w drodze na Jasną Górę

Eucharystia na Jasnej Górze na zakończenie XXXV Pieszej Pielgrzymki Krakowskiej, 11 sierpnia 2015 r.

ramionach. I podczas burzy i podczas upału... Po powrocie do domu nie mogłam się przestawić na tryb „niepielgrzymkowy” i obiecałam sobie: „na drugi rok idę!”

Ale już w kwietniu tego roku dowiedziałam się, że nie dam rady kroczyć do Matki z Braćmi i Siostrami... gdyż 9 sierpnia wyjeżdżałam z Krakowa. Bóg miał inny plan. Dzień przed pielgrzymką zadzwonił do mnie ksiądz, u którego w ubiegłym roku byłam „muzyczną” w grupie, z pytaniem, czy idę, a jeśli już idę,

to czy nie chciałabym iść z gitarą z inną grupą? Znow odpowiedziałam TAK. I poszłam na te dwa dni, które były bardzo ciężkie, bo upalne... Już w pierwszy dzień odparzyłam sobie stopy... Ale znow dotarłam do tego miejsca, gdzie w ubiegłym roku przeżyłam tak wielkie i prawdziwe pojednanie. Po drugim dniu nie mogłam się z tym wszystkim rozstać. Mama, kiedy po mnie przyjechała, wiedziała, że lepiej dać mi czas na uspokojenie i odpoczynek. Przyjechałam

do domu, otworzyłam Facebooka i na jednej z katolickich stron zobaczyłam wpis: „Odpocznij i pozwól mi się przeprowadzić przez dzisiejszy dzień. Jezus”. Pomyślałam: ZA ROK IDĘ!

Droga pielgrzymka jest ciężka, wymaga wielu wyrzeczeń, ale jedno wiem na pewno – WARTO, bo w życiu chodzi o coś więcej niż o własną wygodę.

**Pielgrzymkowa Siostra Wiktorja
zdjęcia: Tomasz Zybala**

*Ks. Michał Paruch, wikariusz z naszej parafii,
na pielgrzymim szlaku*

*Ks. kard. Stanisław Dziwisz i ks. Krzysztof Polewka
– przewodnik IV Wspólnoty Nowohuckiej PPK*

Nowa polska błogosławiona

Wszystko dla Serca Jezusowego – to program, który realizowała w swoim życiu nowa polska błogosławiona – Klara Ludwika Szczęsna. Przesłaniem, które pozostawia nam współzałożycielka zgromadzenia sióstr sercanek, jest miłość. W jednej z medytacji zapisała: „Miłość Boga i bliźniego to jedno (...) Serce Jego pragnie niezmiennie naszej wzajemnej miłości. Byłem głodny, nakarmiliście Mnie, byłem chory – pielęnowaliście Mnie, byłem w więzieniu – nawiedziliście Mnie. To są korony miłości bliźniego. W bliźnim jest Jezus. Cokolwiek uczyniliście temu najmniejszemu z braci moich, Mnieście uczynili”.

W niedzielę 27 września 2015 r. w sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie – w imieniu papieża Franciszka – kard. Angelo Amato ogłosił beatyfikację Siostry Klary Ludwiki Szczęsnej. Nowa polska błogosławiona pochodziła z Mazowsza. Przyszła na świat 18 lipca 1863 r. w Cieszkach. Była szóstym z siedmiorga dzieci Antoniego i Franciszki. W niełatwych czasach po powstaniu styczniowym ubogich rolników nie stać było na postanie córki do szkoły. Dzięki wędrownym nauczycielom nauczyła się czytać i pisać, w domu zaś otrzymała staranne wychowanie religijne. Jako dwunastoletnia dziewczyna Ludwika przeżyła śmierć matki. Wtedy swoje życie zawierzyła Maryi.

Mając 17 lat, opuściła dom rodzinny, sprzeciwiając się woli ojca, który nakłaniał ją do zawarcia małżeństwa. Czuliła powołanie do życia zakonnego. Ponieważ nauczyła się krawiectwa, szcieniem zarabiała na życie. W 1885 r. uczestniczyła w rekolekcjach dla dziewcząt prowadzonych w Zakroczymiu przez o. Honorata Koźmińskiego, kapucyna, założyciela wielu zgromadzeń zakonnych działających w ukryciu w zaborze carskim. Już w następnym roku wstąpiła w Warszawie do bezhabitowego Zgromadzenia Sług Jezusa, którego zadaniem była opieka duchowa nad służącymi. Formalnie siostry zajmowały się krawiectwem.

Po złożeniu profesji Ludwika przeniosła się do Lublina, gdzie pracowała w przytulisku dla dziewcząt, ucząc je, oprócz krawiectwa, prawd wiary i przywiązania do polskiej kultury. Ponieważ władze

źródło: www.sercanki.org.pl

**Obraz beatyfikacyjny
Siostry Klary Ludwiki Szczęsnej**

carskie zauważyły jej działalność, po rewizji zmuszona została do powrotu do Warszawy.

W maju 1893 r. na skierowaną do o. Koźmińskiego prośbę ks. Józefa Sebastiana Pelczara, ówczesnego rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, a późniejszego biskupa przemyskiego, s. Szczęsna podjęła działalność w Krakowie. Po wielu zmaganiach wewnętrznych i modlitwie podjęła decyzję o opuszczeniu Zgromadzenia Sług Jezusa i wraz z ks. Pelczarem 15 kwietnia 1894 r. założyła nowe zgromadzenie – Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego, wkrótce nazywanych sercankami. Celem nowej wspólnoty była praca wśród chorych oraz opieka nad dziewczętami zatrudnionymi jako robotnice w fabrykach lub jako służące u bogatych rodzin miejskich. Zgromadzenie tworzyło dla nich domy, tzw. przytuliska. Przez 22 lata, aż

do śmierci, s. Szczęsna była przełożoną generalną, a po ogłoszeniu ks. Pelczara biskupem przemyskim sama kierowała zgromadzeniem. W zaborze austriackim siostry miały większe możliwości działania i mogły nosić habity.

Współczująca, kochająca, silna – tak mówili o niej współcześni. Jeszcze za życia udało się jej utworzyć 20 placówek zakonnych, głównie na terenie Galicji i Alzacji, w których posługiwało 187 sióstr. Starła się realizować słowa bp. Pelczara, który zachęcał siostry do szerzenia kultu Serca Jezusowego, a także do pracy z młodymi robotnicami: „Bądźcie dla nich prawdziwymi matkami”. Siostry sercanki opiekowały się chorymi, służyły na frontach I i II wojny światowej jako pielęgniarki w szpitalach cywilnych i wojskowych.

Nowa polska błogosławiona przez wiele lat cierpiała – chorowała na gruźlicę, a w ostatnich latach życia także na nowotwór. Zmarła 7 lutego 1916 r. w Krakowie. Jej relikwie znajdują się w kościele przy klasztorze Sióstr Sercanek na ul. Gancarskiej w Krakowie. Cud dokonany za jej przyczyną potwierdził papież Franciszek 5 czerwca 2015 r. Chodziło o uzdrowienie dwunastoletniego Michała, który w 2001 r. uległ wypadkowi samochodowemu i był w śpiączce po uszkodzeniu mózgu. Dziś jest inżynierem i uczestniczył w uroczystości beatyfikacyjnej.

Jako służebnica Serca Jezusa Matka Klara wyróżniała się wrażliwością i otwartością na problemy najbardziej potrzebujących. Każdego człowieka darzyła szacunkiem. ▶

Symbol SERCA, wyhaftowany na habicie Matki Klary, odkrywa przed nami tajemnicę jej świętości, do której Bóg zaprasza każdego chrześcijanina. To droga zwyczajnej codzienności, ale przeżywanej z MIŁOŚCIĄ.

Niech przykład błogosławionej Klary Szczęsnej zachęca nas do budowania cywilizacji miłości we współczesnym świecie i uruchamiania wyobraźni miłosierdzia wobec bliźnich potrzebujących pomocy i wsparcia. (ak)

Uroczystości beatyfikacyjne s. Klary Ludwiki Szczęsnej w sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie

zdjęcia: ks. Paweł Kummer

Kącik liturgiczny

Gesty

Znak krzyża

Jest to gest najczęściej przez nas wykonywany. Symbolizuje on Krzyż, na którym umarł Chrystus, dlatego należy go robić starannie, z szacunkiem. Jest on także wyznaniem wiary w Boga w trzech osobach – Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Wyróżnia się dwa rodzaje znaków krzyża: duży i mały.

W czasie Mszy Świętej **duży znak krzyża** wykonujemy prawą ręką:

- na rozpoczęcie Eucharystii,
- na pokropienie wodą święconą,
- w czasie błogosławieństwa końcowego.

Mały znak krzyża wykonujemy kciukiem prawej ręki. Najczęściej gest ten wykonuje się przed Ewangelią, kiedy to czynimy małe znaki krzyża na naszych czołach, ustach i sercach. Symbolizuje to, że Słowo Boże przyjmujemy swoim umysłem, zachowujemy w sercu i będziemy je przekazywać innym.

Znak pokoju

Jest to zewnętrzny wyraz naszej zgody z bliźnimi. Wykonujemy go poprzez podanie ręki najbliższej stojącej osobie, wypowiadając słowa „Pokój z Tobą” lub też poprzez skiniecie głową w ich kierunku. Należy pamiętać, że znak pokoju to nie tylko pogodzenie się czy jakaś zewnętrzna forma serdeczności. Przekazujemy sobie pokój Chrystusowy, który jest prawdziwym Bożym darem.

opr. Piotr Knop

Rodzina

– refleksje na czas październikowego Synodu Biskupów

Październikowy Synod Biskupów obradował pod hasłem: „Powołanie i misja rodziny w Kościele i w świecie współczesnym”. Niech w tak ważnym dla nas czasie słowa tekstu Briana Cavanaugha TOR będą okazją do refleksji na temat własnej rodziny.

„Rodzina, tak jak ogród, potrzebuje...:

- czasu, uwagi i pielęgnacji,
- słonecznego światła uśmiechu i afirmacji,
- deszczu trudności, chwili napięcia i niepokoju oraz poważnych dyskusji na ważne tematy,
- przekopania stwardniałego gruntu: rozgoryczenia, zawiści, niewybaczonych uraz.

W tym rodzinnym ogrodzie zaplanujcie obsianie siedemnastu grządek:

- Na pięciu grządkach **pory**: pora na wytrwałość, pora na uprzejmość, pora na pochwały, pora na pojednanie, pora na modlitwę;
- Na czterech grządkach **niezapominajki**: nie zapominajmy być wierni w słowach i uczynkach, nie zapominajmy być niesamolubni, nie zapominajmy być lojalni, nie zapominajmy kochać się nawzajem;
- Na trzech grządkach **dynie**: plotki je-dynie tłumić, krytykowanie je-dynie tłumić, obojętność je-dynie tłumić;
- Na pięciu grządkach **przychodnik**: przychodź na czas na szkolne przedstawienia, zbiórki harcerskie i mecze (...), przychodź na zjazdy rodzinne, przychodź z lepszym nastawieniem, przychodź z nowymi pomysłami i determinacją, by je zrealizować, przychodź z uśmiechem.

Jeśli zasiejecie i będziecie pielęgnować te „ziarna wartości” w waszym rodzinnym ogródku, zbieriecie żniwo prawdziwej, świętej rodziny”.

Każdy z nas pragnie prawdziwej, świętej rodziny. Co zrobić, by w takiej rodzinie żyć, by taką rodzinę tworzyć, by taką rodzinę założyć?

Po pierwsze, zapraszamy wszystkich do modlitwy ułożonej przez papieża Franciszka w intencji rodzin i prac synodalnych:

*Jezu, Maryjo i Józefie,
w Was kontemplujemy
blask prawdziwej miłości,
do Was zwracamy się z ufnością.*

*Święta Rodzino z Nazaretu,
uczyń także nasze rodziny
środowiskami komunii
i wieczernikami modlitwy,
autentycznymi szkołami Ewangelii
i małymi kościołami domowymi.*

*Święta Rodzino z Nazaretu,
niech nigdy więcej
w naszych rodzinach
nikt nie doświadcza przemocy,
zamknięcia i podziałów:
ktokolwiek został zraniony
albo zgorszony,*

*niech szybko zazna
pocieszenia i uleczenia.*

*Święta Rodzino z Nazaretu,
prosimy, by synod biskupów
mógł przywrócić wszystkim
świadomość sakramentalnego
i nienaruszalnego
charakteru rodziny,
jej piękna w Bożym zamysłu.*

*Jezu, Maryjo i Józefie, usłyszcie,
wysłuchajcie naszego błagania.
Amen.*

Po drugie, zapraszamy do włączenia się rodziców wraz z dziećmi w oprawę Mszy Świętej w każdą niedzielę o godzinie 11.30.

Po trzecie, zapraszamy na Mszę Świętą w każdy trzeci piątek miesiąca o godzinie 18.00 w intencji małżeństw, które przeżywają rocznicę zawarcia sakramentalnego małżeństwa, wdzięcznych za jego łaskę.

Po czwarte, zapraszamy do formacji małżeństw we wspólnocie Domowego Kościoła – gałęzi małżeńsko-rodzinnej Ruchu Światło-Życie.

**Maria i Piotr
z kręgu Domowego Kościoła**

Msza Święta dla rodzin w parafii św. Judy Tadeusza (fot. Adam Wojnar)

Niedzielną rodzinną Msza Święta (godz. 11.30)

W obliczu różnych niebezpieczeństw, na jakie narażona jest rodzina we współczesnym świecie, bardzo potrzebna jest modlitwa w jej intencji.

Szczególnym czasem, kiedy możemy zawierzyć Bogu nasze dzieci, ich wychowanie, trwałość naszych małżeństw, prosić o pomoc w przezwyciężaniu codziennych trudności, kryzysów, zwątpień jest niedzielna rodzinna Msza Święta, odprowadzana w naszym kościele o godz. 11.30.

Ta liturgia, ze względu na organizację i oprawę, jest inna od pozostałych. Dla dzieci są przygotowane ławki na środku kościoła i specjalnie do nich skierowane jest kazanie, podczas którego ks. Michał, prowokując pytaniami, opowiadając różne historie oraz używając ciekawych rekwizytów, wyjaśnia sens Słowa Bożego i odkrywa miłość Chrystusa. Dzieciaki są również angażowane w prowadzenie modlitwy wiernych. Po zakończeniu Mszy Świętej każde z dzieci otrzymuje „Ziarno Słowa” – karteczkę z tekstem niedzielnej Ewangelii i związanym z nią zadaniem do wykonania. Rozwiązania

zadań są zbierane do koszyka przed kolejną niedzielą Mszą Świętą o godz. 11.30, a po niej losowany jest zwycięzca, który otrzymuje drobną nagrodę.

Chętni rodzice, dając świadectwo wiary swym dzieciom, włączają się w czytanie Słowa Bożego, śpiew psalmu i prowadzenie przed Mszą Świętą modlitwy Świętego Jana Pawła II za rodziny.

Całość systematycznie ubogaca śpiewem nasza scholka parafialna.

Niech ta rodzinna Msza Święta sprawi, że rodzice i dzieci naszej parafii poczuć się dobrze w Domu Bożym, wiedząc, że Bóg i Kościół troszczy się o nich i chce im pomóc w realizacji ich powołania.

Drodzy Rodzice!!!

Jeśli chcecie stać się bardziej aktywnymi uczestnikami Eucharystii, dać świadectwo wiary swoim dzieciom, pokazać, że leży Wam na sercu dobro rodzin Waszej parafii, włączcie się w organizację niedzielnej rodzinnej Mszy Świętej. Możecie co jakiś czas przeczytać Słowo Boże, modlitwę za rodziny lub zaśpiewać psalm.

Jeśli poczujecie w swoim sercu takie pragnienie, nie ignorujcie go, zgłóście się do księdza Michała. Czekamy na chętnych! „DAWAJCIE, A BĘDZIE WAM DANE” (Łk 6,38).

Joanna Jachym

Rodziny z parafii św. Judy Tadeusza (fot. Adam Wojnar)

Duszpasterstwo Akademickie „Podaj dalej”

Duszpasterstwo Akademickie „Podaj dalej”, działające przy naszej parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie-Czyżynach, zaprasza studentów i młodzież pracującą na:

- niedzielną Mszę Świętą o godz. 18.00 z kazaniem katechetycznym,
- niedzielne spotkanie przy kawie i Katechizmie Kościoła Katolickiego,
- wtorkową adorację Najświętszego Sakramentu o godz. 20.30 i studencką Mszę Świętą o godz. 21.00.

Duszpasterz Akademicki służy w konfesjonale w poniedziałki między 17.30 a 18.00 lub po indywidualnym umówieniu się.

Bliższe informacje na stronie internetowej (zakładka na stronie parafii).

ks. Sebastian Nowicki
prowadzący DA w naszej parafii

Być płatkiem w Róży Różańcowej...

Rozpoczął się kolejny już w naszym życiu październik. Ten miesiąc, podobnie jak maj, poświęcony jest Maryi. W kościołach odprawiane są nabożeństwa różańcowe, ponownie dostajemy szansę i zaproszenie do wspólnej, wielbiącej Maryję i Boga modlitwy. Znów z radością będziemy mogli zaśpiewać: „Zawitaj Matko Różańca Świętego...” i snuć rozważania o miłości, która objawiła się w Jezusie.

Październik ma nam przypomnieć o wartości przesuwanych paciorków oraz zgromadzić na wspólnej modlitwie w kościołach i domach. Różaniec nie jest czymś martwym, przeciwnie – wielu ludzi odnajduje w nim życie, mówią, że to modlitwa pulsująca miłością, niosąca ukojenie. Wśród nich są członkowie Kół Żywego Różańca. Codziennie oddają Bogu kilka chwil, wielbiąc przy tym Maryję. Każdy z nich odmawia jeden dziesiątek, a mimo tego otrzymują łaski przypisane odmówieniu wszystkich części różańca.

Właśnie w październiku warto przyjrzeć się temu ruchowi. Trzeba zaznaczyć, że do Koła Żywego Różańca może należeć każdy, bez względu na wiek, płeć. Nie można zgodzić się z twierdzeniem, że Koła skupiają tylko osoby starsze, że tworzą je ci, którzy nie pracują zawodowo i mają dużo wolnego

czasu. Aby wziąć do ręki różaniec, nie trzeba czekać do starości. Istnieją Koła, które skupiają dzieci, młodzież, a nawet całe rodziny. Przynależność do tego ruchu wiąże się nie tylko z modlitwą. Od członków Kół Żywego Różańca wymagane jest szerzenie kultu Maryi, odpowiednia postawa i dawanie świadectwa przez swoje chrześcijańskie życie.

„Otoczmy nasze umysły i serca różańcem – jak puklerzem nie do przebicia, niech nas zjednoczy ściślej niż kiedykolwiek miłością Jezusa Chrystusa” – pisała założycielka Kół Żywego Różańca, sługa Boża Paulina Jaricot, młoda Francuzka żyjąca w XIX wieku. „Wszelkie łaski, wszelkie światło czerpałam z tajemnic różańcowych...” – mówiła. Widziała w modlitwie różańcowej źródło siły i pomocy, warto więc brać z niej wzór. W latach 20. XIX wieku wpadła na pomysł zorganizowania

nieustannej modlitwy różańcowej. Zgromadziła 15-osobowe grupy, w których poszczególni członkowie rozważali po jednym dziesiątku różańca. Ruch po pewnym czasie uzyskał aprobatę władz kościelnych – papież Grzegorz XVI zatwierdził pomysł Pauliny Jaricot konstytucją *Benedicentes Domino* w 1832 r. Kolejni następcy św. Piotra usilnie zachęcali do praktykowania modlitwy różańcowej.

W 2002 r. Ojciec św. Jan Paweł II w liście apostolskim „O różańcu Dziewicy Maryi” ogłosił Rok Różańca (trwał od października 2002 do października 2003) i wprowadził jego nową część – tajemnice światła – dotyczącą publicznej działalności Pana Jezusa. Ojciec Święty pragnął, aby różaniec w pełniejszy sposób można było nazwać streszczeniem Ewangelii.

Ruch nie zrzesza ludzi doskonałych, ale tych, którzy chcą odpowiedzieć na wezwanie Maryi i zbliżyć się do Boga. Zauważył to już jezuita o. Henri Ramiere, który w liście do Pauliny Jaricot pisał, że „Koła składają się z ludzi dobrych, średnich i takich, którzy mają tylko dobrą wolę (...). Piętnaście węgli: jeden płonie, trzy lub cztery tlą się zaledwie, a pozostałe są zimne, ale zbierzcie je razem, a wybuchną ogniem! Oto właściwy charakter twojego Żywego Różańca”.

Nie doceniamy wartości tego ruchu. Wielu patrzy z kpina i ironicznym uśmieszkiem. Co może staruszka z różańcem w ręku? Taki schemat utarł się w przypadku wielu osób. Bp Jan Chrapek nazywał Koła „uśpionym olbrzymem, którego trzeba obudzić”. Razem można więcej i lepiej, także przed obliczem Boga i Jego Matki.

Otoczmy nasze umysły i serca różańcem – jak puklerzem nie do przebicia, niech nas zjednoczy ściślej niż kiedykolwiek miłością Jezusa Chrystusa.

Sługa Boża Paulina Jaricot

Proste zasady

Róża różańcowa skupia 20 osób, stosownie do liczby tajemnic różańcowych. Każda osoba przez cały miesiąc odmawia tę samą tajemnicę. Podczas spotkania członkowie wymieniają się nimi i pochyłają nad kolejnymi. Na czele Koła stoi zelator, który czuwa nad zmianami tajemnic. Do jego zadań należy też reprezentowanie grupy i troska o to, by skład był kompletny. W parafii grupy Żywego Różańca podlegają władzy proboszcza lub wyznaczonego kapłana zwanego moderatorem parafialnym.

Uprzywilejowani na drodze

Żywy Różaniec to ofiarowanie komuś pięciu minut swojego życia, bo tyle trwa jeden dziesiątek. Warto włączyć się w ten ruch z wielu powodów: przede wszystkim ze względu na pamięć modlitewną sióstr czy braci za naszego życia i po śmierci. Modlą się za żywych i zmarłych członków, zamawiają Msze św. w ich intencji. W łączności z całym Kościołem modlą się również w intencji polecanej przez papieża dla Apostolstwa Modlitwy.

Codzienna modlitwa, udział w spotkaniach, przystępowanie do sakramentów świętych i szerzenie kultu Maryi – to jedno z podstawowych zadań wspólnoty.

Każdy z członków Żywego Różańca może uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami osiem razy w roku:

- w dniu przyjęcia do Żywego Różańca,
- w Uroczystość Narodzenia Pańskiego,
- w Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego,
- w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego,
- w Uroczystość Wniebowzięcia Matki Bożej,
- we wspomnienie Królowej Różańca Świętego,
- w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny,
- w święto Ofiarowania Pańskiego.

Czciciele Maryi na pewno nie będą zapomniani przez Jej Syna, On będzie ich wspomagał tu na ziemi, a potem przyjmie do swego Królestwa.

Dołącz do Róży Żywego Różańca!

Pragniesz być bliżej Boga i zmotywować się do modlitwy? Nic prostszego – weź do ręki różaniec i dołącz do Róży. Można utworzyć nowe Róże lub uzupełnić skład tych, które rozłączyła śmierć. Nie czekajmy na lepszy czas, na to, że kiedyś będzie mniej pracy i obowiązków. Po co czekać? Zatrzymaj się nad życiem Jezusa i Jego Matki, powierz Bogu tych, którzy nie poznali różańca – a może oni również przyjdą i skorzystają ze źródła łaski. Różaniec to przecież najwierniejszy towarzysz ziemskiej pielgrzymki.

W naszej parafii członkowie Róż Różańcowych męskich i żeńskich spotykają się w każdą pierwszą niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 7.00.

Wraz z ks. proboszczem, moderatorem Róż, zapraszam wszystkich chętnych do udziału i włączenia się w modlitwę różańcową.

*Na podstawie Statutu Żywego Różańca i czasopisma „Opoka”
Siostr Loretanek opracowała
zelatorka Wanda Biernacik*

Różańcowy szlak

3 października 2015 r. odbyła się VI Pielgrzymka Żywego Różańca do Łagiewnik. Głównym tematem pielgrzymowania było hasło: *Różaniec umacnia rodzinę*. Również nasza parafia licznie uczestniczyła w tegorocznej pielgrzymce. Trasa wiodła od sanktuarium św. Jana Pawła II, gdzie o godz. 9.30 modliliśmy się hymnem do Ducha Świętego. Następnie przeszliśmy Drogą Miłosierdzia, rozważając tajemnice różańcowe. Nasza parafia, wraz z księdzem proboszczem, aktywnie uczestniczyła w prowadzeniu stacji III tajemnic bolesnych.

Członkowie Róż Różańcowych z naszej parafii pielgrzymują do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach

O godz. 12.00 przeżywaliśmy uroczystą Eucharystię w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia. W czasie Mszy św., sprawowanej pod przewodnictwem bp. Jana Zająca, Celebrans wręczył listy dziękczynne od ks. Kardynała Stanisława Dziwisza zelatorom, którzy prowadzą róże 50 lat i dłużej.

Dziękuję tym, którzy byli z nami, i równocześnie zachęcam wszystkich modlących się na różańcu do liczego udziału w przyszłorocznej pielgrzymce.

zelatorka Wanda Biernacik
zdjęcia: Witold Ziółkowski

Rozważanie tajemnic różańcowych na Drodze Miłosierdzia

CARITAS

– miłość wprowadzona w czyn

Miłosierdzie a natura Kościoła

Na wstępie pragnę zatrzymać się nad znaczeniem słowa *Caritas*. W języku łacińskim oznacza ono *miłość, miłosierdzie*. Spośród wielu znaczeń słowa *miłość, caritas* jest tą miłością, która określa samego Boga – Bóg jest Miłością, miłością, która nie pozostaje bierna, lecz wciela się w czyn.

Jak pisze Papież Benedykt XVI w encyklice *Deus Caritas Est*: „Miłość bliźniego zakorzeniona w miłości Boga jest przede wszystkim powinnością każdego poszczególnego wierzącego, ale jest także zadaniem całej wspólnoty kościelnej. Kościół jako wspólnota powinien wprowadzać miłość w czyn. Konsekwencją tego jest fakt, że miłość potrzebuje również organizacji, aby w sposób uporządkowany mogła służyć wspólnocie” (nr 20).

Na przestrzeni wieków możemy dostrzec, jak Kościół realizuje tę powinność. Już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, co potwierdzają *Dzieje Apostolskie*, Kościół pierwotny praktykował

dzieła miłosierdzia, zwłaszcza wobec ubogich, sierot i wdów (zob. Dz 2,45; 4,25; 4,34-37). Powołano do życia grupę siedmiu diakonów, którzy w imieniu Kościoła wspierali najsłabsze grupy społeczne (Dz 6,4-6). Była to pierwsza zorganizowana i systematyczna działalność dobroczynna.

W wiekach późniejszych działalność charytatywna przybierała coraz to nowe formy: szpitale, ochronki, sierocińce, domy dla osób starszych i opuszczonych, gospody

dla pielgrzymów. Powstały zakony i bractwa ludzi świeckich, opiekujące się poszczególnymi grupami ubogich i potrzebujących pomocy.

Kościół zawsze wsłuchiwał się w nakaz Chrystusa, który utożsamia się z najbardziej potrzebującymi „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście uczynili” (Mt 25,40).

Działalność Caritas Archidiecezji Krakowskiej

Caritas Archidiecezji Krakowskiej z siedzibą przy ul. Ossowskiego 5 jest katolicką instytucją charytatywną, która obejmuje opieką ludzi chorych, starszych i niepełnosprawnych, osoby bezdomne, bezrobotne, rodziny i osoby żyjące w skrajnym ubóstwie, ofiary przemocy oraz dzieci i młodzież ze środowisk zagrożonych marginalizacją. W tym celu krakowska Caritas prowadzi 53 placówki dla potrzebujących (pełna lista placówek dostępna jest na stronie internetowej www.krakowcaritas.pl) oraz podejmuje akcje charytatywne (patrz tabela na stronie obok). Promuje

też wolontariat wśród dzieci, młodzieży i dorosłych. Caritas Archidiecezji Krakowskiej jest częścią Caritas Polska, która przynależy do międzynarodowej federacji Caritas Internationalis zrzeszającej wszystkie Caritas na świecie.

Pomoc, którą oferuje Caritas, jest skierowana do obszernej grupy odbiorców. Każdy, kto boryka się w swoim życiu z różnymi problemami i staje przed różnego rodzaju wyzwaniami, może znaleźć dla siebie lub swoich bliskich odpowiednią pomoc.

Pomoc dzieciom i młodzieży

Odpowiadając na problemy, takie jak trudna sytuacja rodzin wielodzietnych, wzrastająca liczba rodzin egzystujących na granicy minimum socjalnego oraz trudna sytuacja dzieci z tych rodzin, jak również w związku ze wzrastającą liczbą przypadków stosowania przemocy w rodzinie, Caritas prowadzi rodzinne placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki wsparcia dla kobiet, punkt socjalny i placówki wsparcia dziennego dla dzieci oraz organizuje akcje charytatywne dla dzieci i młodzieży z rodzin ubogich (wypoczynek

zimowy i letni, wyprawki szkolne, paczki mikołajowe).

Pomoc dla najuboższych i bezdomnych

Caritas poprzez prowadzone placówki stara się zaspokoić najpilniejsze potrzeby najuboższych, zapewniając im schronienie, żywność, odzież i inne konieczne do życia rzeczy. Pomoc najuboższym i bezdomnym realizowana jest przez następujące placówki Caritas Archidiecezji Krakowskiej: Punkt Socjalny w Krakowie, Kuchnię św. Brata Alberta w Krakowie, Przytulisko dla Bezdomnych Mężczyzn w Krakowie, Schronisko dla Bezdomnych Kobiet w Krakowie oraz dwa mieszkania chronione w Krakowie.

Pomoc dla osób chorych i starszych

Caritas Archidiecezji Krakowskiej prowadzi ośrodki świadczące usługi opiekuńczo-pielęgnacyjne oraz rehabilitacyjne. Są wśród nich placówki nowatorskie, takie jak otwarty w 2009 roku pierwszy w Krakowie Rodzinny Dom Pomocy. Bardzo dobrze sprawdzającym się rozwiązaniem są stacje

opieki, których pracownicy świadczą pomoc w domach chorych. Domy dziennego pobytu pomagają osobom starszym prowadzić aktywne życie, nawiązywać kontakty towarzyskie oraz utrzymywać sprawność fizyczną i intelektualną. Zakłady Opiekuńczo-Lecznicze zapewniają opiekę i rehabilitację.

Pomoc dla osób niepełnosprawnych intelektualnie

W odpowiedzi na potrzeby osób niepełnosprawnych intelektualnie i ich rodzin, Caritas krakowska tworzy ośrodki dziennego pobytu dla osób niepełnosprawnych w różnym stopniu. Ośrodki zapewniają fachową opiekę, podtrzymywanie i rozwijanie posiadanych umiejętności samodzielnego życia, jak również podnoszenie sprawności psychofizycznej poprzez realizację programu terapeutyczno-rehabilitacyjnego. Prowadzona jest też terapia zajęciowa. Podopieczni mają zapewniony transport. Celem ośrodków jest wyrwanie z izolacji społecznej osób niepełnosprawnych intelektualnie. Pomagają również rodzicom, którzy mają możliwość odpocząć lub znaleźć zatrudnienie.

Caritas Archidiecezji Krakowskiej

Ogólnopolskie stałe akcje i programy:

- Światowy Dzień Chorego
- Jałmużna Wielkopostna (skarbonka)
- Wielkanocne Dzieło Caritas (paschaliki)
- Niedziela Miłosierdzia
- Tydzień Miłosierdzia
- Ogólnopolski Festyn Rodziny (Dzień Dziecka)
- Wakacyjna Akcja Caritas
- Tornister Pełen Uśmiechów
- Program Skrzydła
- Kromka Chleba
- Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom
- Kampania 1%
- Kampania społeczna „Podaruj Kroplę Miłości”

Diecezjalne akcje i programy:

- Podziel się wielkanocną radością – rozprowadzanie baranków na stół wielkanocny (zbiórka na pomoc starszym, chorym i niepełnosprawnym)
- Dzieci idą do szkoły – pomoc w wyposażeniu dzieci w przybory szkolne
- Wigilia dla bezdomnych i ubogich
- Pomoc w leczeniu i rehabilitacji osób chorych i niepełnosprawnych
- Akcja Mikołaj (zbiórka i przygotowanie paczek mikołajkowych dla dzieci)

Działalność edukacyjna

Od 1 września 2007 r. Caritas Archidiecezji Krakowskiej rozpoczęła prowadzenie działalności edukacyjnej. Celem Caritas jest nie tylko nauczanie, ale także wychowywanie aktywnych i odpowiedzialnych obywateli, obdarzonych „wyobraźnią miłosierdzia”. W skład Katolickiego Centrum Edukacyjnego Caritas Archidiecezji Krakowskiej wchodzi Szkoła Podstawowa, Gimnazjum i Liceum im. Świętej Rodziny z Nazaretu, Prywatna Katolicka Szkoła Podstawowa im. św. Jadwigi Królowej, Przedszkole Montessori w Krakowie i przedszkole w Raciborowicach.

Parafialny Zespół Caritas (PZC)

Parafialny Zespół Caritas to grupa osób, która pod przewodnictwem księdza proboszcza prowadzi w sposób planowy i systematyczny dzieła miłosierdzia w parafii. Członkami PZC są wolontariusze, którzy bezinteresownie poświęcają swój czas, by pomagać innym. Są też takie osoby, które nie mają możliwości, by ofiarować swój czas, ale systematycznie wspierają działania PZC poprzez wsparcie finansowe.

Do zadań Parafialnego Zespołu Caritas należą:

- Prowadzenie działalności charytatywnej i opiekuńczej w imieniu wspólnoty parafialnej.
- Pomoc – szczególnie osobom starszym i samotnym, dzieciom ubogim i zaniedbanym wychowawczo, matkom samotnie wychowującym dzieci, rodzinom wielodzietnym, osobom bezrobotnym, bezdomnym, osobom borykającym się z trudnościami materialnymi i duchowymi.
- Niesienie pomocy ofiarom wypadków losowych, katastrof naturalnych, konfliktów zbrojnych, emigrantom i uchodźcom.
- Rozpoznawanie potrzeb i problemów występujących na terenie parafii.

- Uwrażliwianie całej wspólnoty parafialnej na problem ubóstwa i chrześcijańskiego miłosierdzia.
- Szerzenie kultury solidarności i troski o ubogich.
- Dbanie o formację religijno-duchową swoich członków poprzez organizację rekolekcji, spotkań modlitewnych i dyskusyjnych, poświęconych chrześcijańskiemu miłosierdziu.
- Współpraca ze wszystkimi wspólnotami, stowarzyszeniami i organizacjami działającymi w parafii i diecezji.

Parafialny Zespół Caritas Kraków-Czyżyny

Parafialny Zespół Caritas Kraków-Czyżyny jest grupą działającą w naszej parafii z przemianowania Zespołu Charytatywnego (który powstał w 1983 roku). Obecnie liczy 14 wolontariuszy czynnie zaangażowanych w działalność charytatywną w parafii. Zespół, choć nieliczny, prężnie działa w naszej parafii. Liczby mówią same za siebie.

Parafialny Zespół Caritas w 2014 roku objął pomocą i opieką 742 osoby. Pomoc świadczona była w różnych formach, między innymi:

- dostarczanie nadwyżek żywności z Unii Europejskiej najuboższym mieszkańcom, żywności zebranej w czasie święcenia pokarmów w Wielką Sobotę oraz

zakupionej przez Zespół do paczek żywnościowych na każde święta, a także w czasie dyżurów – łącznie 7 ton 484 kg

- przeprowadzenie zbiórki pieniędzy w ramach akcji „tornister pełen uśmiechu” na wyprawki szkolne – pomoc otrzymało 78 dzieci
- pomoc finansowa na opłacenie rachunków za prąd i wykup recept dla 10 osób
- dla 120 dzieci przygotowano paczki mikołajowe
- opłacenie obiadów dla dwójki dzieci w Szkole Podstawowej nr 156 oraz w Szkole Podstawowej nr 91

Środki na realizację w/w zadań pozyskujemy ze sprzedaży świec, baranków, paschalików, ze skarbon, dobrowolnych ofiar, zbiórki przed kościołem.

Praca Parafialnego Zespołu Caritas to nie tylko udział w akcjach, ale setki wywiadów, rozmów, konsultacji, kompletowania dokumentów, rozliczeń, robienia zakupów osobom obłożnie chorym, prowadzenie dyżurów w pierwszą środę miesiąca. Dbając o swoją kondycję duchową, uczestniczymy w śródowych Mszach św. i dniach skupienia w Zakrzowie we wrześniu każdego roku.

Serdecznie dziękujemy **WSZYSTKIM**, którzy bezinteresownie pomagają przy rozładunku i wydawaniu żywności, a szczególnie rodzinie, która własnym transportem ją nam przywozi. Słowa podziękowania kierujemy do rodziny, która już trzeci rok opłaca obiady w szkołach dla 2 dzieci, oraz wszystkim tym, którzy swoją pomocą, ofiarą i postawą realizują dzieło miłosierdzia.

Paulina Goryl

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

przy parafii św. Judy Tadeusza
w Krakowie-Czyżynach

„Wiara bez uczynków martwą jest” Jk 2,17

*Chrystus, Miłosierny Samarytanin (por. Łk 10,30-37)
niech będzie najlepszym przykładem do naśladowania dla każdego z nas...*

DZIAŁALNOŚĆ
CHARYTATYWNA
I OPIEKUŃCZA

POMAGA W
SZCZEGÓLNOŚCI

- osobom starszym i samotnym,
- dzieciom ubogim
- i zaniedbanym wychowawczo,
- matkom samotnie
- wychowującym dzieci,
- rodzinom wielodzietnym,
- osobom bezrobotnym,
- bezdomnym,
- osobom borykającym się
- z trudnościami materialnymi
- i duchowymi

DBA O FORMACJĘ
RELIGIJNO-
-DUCHOWĄ
CZŁONKÓW

NIESIE
POMOC

ofiaram wypadków
losowych,
katastrof naturalnych,
konfliktów zbrojnych,
emigrantom i uchodźcom

UWRAŻLIWIA
WSPÓLNOTĘ
PARAFIALNĄ
NA UBÓSTWO

ROZSZERZA KULTURĘ
SOLIDARNOŚCI
I MIŁOŚCI Z UBOGIMI

ROZPOZNAJE
POTRZEBY

POTRZEBUJESZ POMOCY?

„JA ZAŚ ZAUFAM TWEMU MIŁOSIĘRDIU;
NIECH SIĘ CIESZY ME SERCE Z TWEJ
POMOCY, CHCĘ ŚPIEWAĆ PANU, KTÓRY
OBDARZYŁ MNIE DOBREM” (Ps 13,6)

**Dyżurujemy w pierwsze środy
miesiąca, w godz. 16:30-17:30**

*(ze względów organizacyjnych dyżur może ulec zmianie,
prosimy słuchać ogłoszeń parafialnych)*

ul. F. Wężyka 6, 31-580 Kraków
salka na plebanii

CHCESZ POMÓC?

„WSZYSTKO, COKOLWIEK
UCZYNILIŚCIE JEDNEMU Z TYCH
BRACI NAJMNIEJSZYCH, MNIEŚCIE
UCZYNILI” (Mt 25,40)

**Podaruj swój uśmiech i czas
– to nie kosztuje!**

**PRZYJDŹ! ZOSTAŃ
WOŁONTARIUSZEM!**

Spotykamy się w 1. środę miesiąca
po wieczornej Mszy św. w dniu dyżuru

Czasu coraz mniej

Za każdym razem, gdy wahałam się o czym mam pisać poszczególne artykuły bądź cykle w rubryce dla małżeństw, ksiądz Proboszcz mówił, że najważniejsze jest, żebym pisała o tym, co czuję, że jest naprawdę ważne dla rodzin. Nie wiem, czy dla Ciebie też, Drogi Czytelniku, kwestia braku czasu dla najbliższych jest jedną z najważniejszych, ale z pewnością wokół Ciebie, może nawet w rodzinie, znajdują się osoby, których ona dotyczy.

Ponieważ jednak żadna dobra zmiana nie jest możliwa bez Boga, to warto zadbać o wsparcie duchowe, np. modlić się do Ducha Świętego o dar mądrości i umiejętności rozeznania, co tak naprawdę dzisiaj jest ważne i dobre, a co mniej ważne w perspektywie całego życia i wieczności.

To, jak potrafimy łączyć sferę pracy zawodowej ze sferą obowiązków rodzinnych jest chyba jednym z największych sprawdzianów naszej wiary w dzisiejszych czasach.

Dlaczego nam brakuje czasu?

Choć to pytanie wydaje się banalne i niemal zbędne, zaraz się okaże, że prawdziwa, szczerą odpowiedź na nie wcale łatwa nie będzie. Co więcej, odnalezienie jej w swoim życiu może okazać się po prostu bolesne.

W większości sytuacji przyczyną problemów nie jest sama praca, lecz raczej nasze nastawienie psychiczne do niej i do obowiązków domowych.

Dlaczego? Nie wiem jak jest w Twoim życiu, Drogi Czytelniku, ale wiem, jak jest w moim i ludzi wokół mnie. Na pytanie: *Co jest dla mnie w życiu najważniejsze?* bez wahania odpowiadam: **rodzina**. Jednak, wybierając, które obowiązki wypełnię najpierw... te rodzinne przeważnie odkładam na później. Co gorsze, czasami to *później* nie następuje nigdy...

Ponownie na usta ciśnie się pytanie: **dlaczego** tak jest? I tu pojawia się najmniej przyjemna część odpowiedzi na pytanie o przyczynę braku czasu. W pracy większość z nas ma szefa lub silne poczucie konieczności wykonania swoich obowiązków (w przypadku własnej działalności gospodarczej),

bo w przeciwnym razie zaraz możemy tę pracę stracić! A w domu... Wstyd się przyznać, ale co nam grozi? Pokrzyżują, pogniewają się, poradzą sobie beze mnie – różne mogą być odpowiedzi, ale ogólnie – będzie w porządku, przynajmniej do pewnego momentu.

Zająłoby mi to trochę czasu, zanim zrozumiałam, gdzie leży prawdziwa przyczyna problemów i drugie tyle czasu, nim się do tego przed sobą przyznałam (pomoc i wsparcie współmałżonka okazuje się tutaj bezcenne). Ale bez właściwej diagnozy nie można rozpocząć leczenia.

A więc co dalej?

Przy założeniu, że niewielu z nas stać na luksus rzucenia pracy lub choćby ograniczenia wymiaru zatrudnienia, warto zmienić to, na co mamy wpływ, czyli swoje nastawienie.

Po pierwsze, mimo wszystko zacząć **przeznaczać więcej czasu swoim najbliższym** (a nie *poświęcać*, bo przecież niczego nie tracimy, tylko zyskujemy) na konkretne działania dla swojej rodziny – dla męża, dzieci, bliższych i dalszych krewnych czy znajomych.

Bo jeśli zaufamy Bogu na 100%, to On ułoży nasze życie lepiej niż my sami kiedykolwiek będziemy w stanie, ale robi to po swojemu i być może najpierw wywróci moje i Twoje, Czytelniku, życie *do góry nogami*. Z pewnością łatwiej i bezpieczniej jest zostawić wszystko bez zmian i nadal narzekać na brak czasu – w końcu większość społeczeństwa tak robi, ale czy to na pewno lepsze rozwiązanie?

Pod rozługę przytaczam świadectwo jednego z księży, którego kazania kiedyś słuchałam, a który przez wiele lat pracował w szpitalu i towarzyszył kilkuset ludziom w chwili śmierci. Powiedział, że przez ten czas rozmawiał z bardzo różnymi ludźmi: wierzącymi, niewierzącymi, bogatymi, biednymi, samotnymi i posiadającymi liczną rodzinę. I w godzinie śmierci każdy z nich czegoś trochę innego żałował: jedni, że się z kimś nie pożegnali, inni, że nie pogodzili się z kimś, nie odwiedzili kogoś lub jakiegoś miejsca. Jednak jeden element ich refleksji był wspólny: **nie było wśród nich żadnego człowieka, który żałowałby, że nie pracował więcej!**

Anna Domagała

KĄCIK DLA DZIECI

Bardzo serdecznie witam po wakacjach wszystkie dzieci i zapraszam do wspólnej zabawy i rozwiązywania zadań.

1) WYKREŚŁANKA

Nazwij przedmioty przedstawione na rysunkach, następnie przenieś wskazane litery do odpowiednich krutek i odczytaj nazwę nabożeństwa, które trwa przez cały październik.

--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

Hasło:

--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

2) PRZESKAKIWANKA

Co roku każdy z nas obchodzi swoje małe święto, jakim są imieniny. Niedługo także Patron naszej Parafii, Święty Juda Tadeusz będzie obchodził swoje święto. Czy wiesz, jak nazywa się to ważne wydarzenie, w którym będziemy uczestniczyć 25 października?

Rozwiąż zagadkę. Rozpoczynając od pustego, pomarańczowego pola, poruszaj się zgodnie z podanym wzorem strzałek i zbieraj litery, a poznasz odpowiedź. Zachęcamy również do przeczytania artykułu o św. Judzie Tadeuszu napisanego przez panią Ewę Jędras.

Hasło:

przygotowała: Dominika Kurek

Módlmy się wspólnie!

Modlitwy dzieci za rodziców

Dziękuję Ci, Boże, za mamę i tatę,
za to, że uczą mnie cieszyć się światem.
Za ich dobre rady, dużo cierpliwości.
Nie chcę im nigdy sprawiać przykrości.
Amen.

Dziękuję Ci, Boże, że mnie ukochałeś,
dziękuję, że dobrych rodziców mi dałeś.
Proszę Cię, dobry Ojcze z nieba,
daj im wszystkiego, czego im potrzeba.
Amen.

Modlitwa rodziców za dzieci

O Boże, dziękujemy Ci za dzieci,
które nam dałeś i powierzyłeś opiece.
Ponosimy odpowiedzialność i trud,
które na nas spoczywają,
by pomóc im dorosnąć
jako osobom wolnym i odpowiedzialnym,
i dojrzewać w wierze,
którą wybraliśmy dla nich w dniu chrztu.
Prowadź ich światłem Twojego Ducha,
aby mogli odnaleźć przeznaczenie,
które im wyznaczyłeś,
i byli gotowi do ofiarowania siebie i swojej miłości.
Pozwól nam im pomagać.

Przysmaki na jesień

Sernik z jabłkami

Składniki na ciasto:

- ✓ 2 szklanki mąki
- ✓ 15 dag margaryny
- ✓ 1/2 szklanki cukru
- ✓ 1 żółtko
- ✓ 1 jajko
- ✓ 1 łyżeczka proszku do pieczenia
- ✓ 4-5 jabłek

Składniki na masę serową:

- ✓ 1 kg zmielonego sera
- ✓ 2 jajka
- ✓ 2 żółtka
- ✓ 1 kostka margaryny
- ✓ 1 szklanka cukru
- ✓ 3 łyżeczki kwaśnej śmietany
- ✓ 1 budyń waniliowy

Wykonanie:

Zarobić ciasto, ułożyć w formie, obrać jabłka, pokroić w ćwiartki i ułożyć na cieście.

Margarynę utrzeć lub zmiksować z cukrem, dodać zmielony ser, budyń, w międzyczasie ubić pianę z białek, dodać ją do masy i wszystko lekko wymieszać. Wyłożyć na jabłka, piec w temperaturze 200 st. przez 45 minut.

Domowy sos słodko-kwaśny

Składniki:

- ✓ 1,5 kg cukinii
- ✓ 1 kg papryki czerwonej
- ✓ 1 kg cebuli
- ✓ 2-3 papryczki chili
- ✓ 3/4 szklanki oleju
- ✓ 1/2 szklanki octu
- ✓ 1 szklanka cukru
- ✓ sól do smaku
- ✓ 4 słoiczki przecieru pomidorowego

Wykonanie:

Warzywa obrać i pokroić w kostkę, wymieszać i odstawić w garnku na 2 godziny. Po tym czasie dodać do wymieszanych warzyw olej, ocet, cukier i sól. Gotować 20 minut. Po ugotowaniu dodać przecier pomidorowy, wymieszać, wlać do słoiczków i pasteryzować 10 minut.

Podawać z ryżem, makaronem, z mięsem mielonym, można go użyć także do chińskiego dania.

Półdzwiczki w sosie borowikowym

Składniki:

- ✓ 2 lub 3 półdzwiczki
- ✓ 30 dag borowików
- ✓ śmietana 30%
- ✓ olej lub smalec
- ✓ sól
- ✓ pieprz

Wykonanie:

Półdzwiczki opłukać i osuszyć, posypać solą i pieprzem. Przekroić na dwie części, wrzucić na gorący olej lub smalec i podsmażyć, aby zamknąć pory.

Grzyby opłukać, pokroić, wrzucić do półdzwiczek, podlać szklanką letniej wody i dusić do miękkości. Rozmieszać 2 płaskie łyżeczki mąki z kubeczkiem śmietany, dodać troszkę wody z półdzwiczek, wymieszać i wlać do półdzwiczek z grzybami. Gotować aż do zgęstnienia sosu.

Parafia św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach

ul. Wężyka 6
31-580 Kraków
tel. +48 12 647 94 88

e-mail: parafiaczyzyny@gmail.com
www.parafiaczyzyny.pl

Konto parafii: Bank Pekao S.A. oddział w Krakowie, os. Centrum B 1
Numer: 97 1240 4588 1111 0000 5492 0365

MSZE ŚWIĘTE

w niedziele: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18⁰⁰

w inne święta: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 16³⁰, 18⁰⁰

w tygodniu: 6³⁰ (z wyjątkiem wakacji), 7⁰⁰, 18⁰⁰

w czasie wakacji: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Roraty w Adwencie: 6³⁰

Spowiedź święta:

w tygodniu i w niedziele podczas każdej Mszy św.
w tygodniu od godz. 17³⁰

Owiedziny chorych z posługą sakramentalną:

ks. proboszcz: I piątek miesiąca w godz. 9⁰⁰–11⁰⁰
księża wikariusze: I sobota miesiąca w godz. 9⁰⁰–11⁰⁰

Nadzwyczajni szafarze Komunii św.:

zanoszą Komunię św. do chorych w każdą niedzielę
i święto po zgłoszeniu telefonicznym (tel. 12 647 94 88),
w kancelarii lub w zakrystii

Kancelaria parafialna:

wtorek, środa: 16⁰⁰–17³⁰
czwartek, sobota: 8⁰⁰–10⁰⁰

Biblioteka parafialna:

czwartek: 17⁰⁰–18⁰⁰
niedziela: 9³⁰–10³⁰

Poradnia Pomocy Rodzinie:

po ustaleniu spotkania – szczegółowe informacje
na stronie internetowej parafii

Poradnia dla narzeczonych:

I i III wtorek miesiąca: 18⁰⁰–19⁰⁰ – sala na plebanii

Informacje dotyczące życia religijnego naszej parafii
znajdują się na stronach internetowych:

www.parafiaczyzyny.pl

www.facebook.com/ParafiaCzyzyny

NABOŻEŃSTWA

Majowe: w tygodniu – po wieczornej Mszy św.,
w niedziele i święta – 17³⁰

Czerwcowe: w tygodniu – po wieczornej Mszy św.,
w niedziele i święta – 17³⁰

Październikowe (róžaniec): 17³⁰

Wielki Post:

Gorzkie Żale: w niedziele Wielkiego Postu – 17⁰⁰

Droga Krzyżowa: w piątki dla dzieci – 16³⁰
dla dorosłych – 17³⁰
dla młodzieży – 19⁰⁰
w niedziele Wielkiego Postu – 16⁰⁰

Pierwszy czwartek miesiąca:

Godzina Święta: 17⁰⁰–18⁰⁰

Pierwszy piątek miesiąca:

Spowiedź św.: rano 6³⁰–7³⁰; po południu 16⁰⁰–20⁰⁰
Msze św.: 6³⁰, 7⁰⁰, 17⁰⁰ (dla dzieci), 18⁰⁰

Pierwsza sobota miesiąca:

7⁴⁰ – adoracja Najświętszego Sakramentu
8³⁰ – Msza św. w intencji rodzin parafii, małżeństw
oczekujących dzieci, obrońców życia, tych, którzy
podjęli Dzieło Duchowej Adopcji dziecka poczętego

Nowenna do św. Judy Tadeusza:

28. dzień każdego miesiąca – 18⁰⁰

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy,

Msza św. z czytaniem próśb: środa – 18⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu: czwartek 17⁰⁰–18⁰⁰

I i III czwartek miesiąca – adoracja prowadzona

II i IV czwartek miesiąca – adoracja w ciszy

Nabożeństwo fatimskie:

13. dzień maja, czerwca, lipca, sierpnia, września,
października: 18⁰⁰ – Msza św. z kazaniem fatimskim,
po Mszy św. procesja różańcowa wokół kościoła

Wieczór ze św. Janem Pawłem II:

I sobota miesiąca – po Mszy św. o godz. 18⁰⁰